

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه شهید چمران اهواز

دانشکده الهیات و معارف اسلامی

گروه علوم قرآن و حدیث

پایان نامه کارشناسی ارشد

عنوان:

بررسی و نقد احادیث نهج الفضاحه : منیع شناسی، رجال شناسی، ترجمه و شرح واژه های غریب

(شماره ۲۰۱ تا ۴۰۰)

استاد راهنما:

دکتر قاسم بستانی

استاد مشاور:

دکتر سید یوسف محفوظی موسوی

نام و نام خانوادگی دانشجو:

سیده زهرا موسوی

۱۳۹۲ مهر

«إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلِّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا»

(خدا و فرشتگانش (احزاب/۵۶) (برپیامبر درود می فرستند ای کسانی که ایمان آورده اید بر او درود فرستید و به فرمانش بخوبی گردن نهیید).

تقدیم به:

ساحت مقدس نبی مکرم اسلام محمد مصطفی (صلی الله علیه و آله و سلم)، پیامبری که وجودش رحمة للعالمین، برای همیشه‌ی تاریخ است.

تقدیر و سپاس

سپاس خدای را که سخنوران، در ستودن او بمانند و شمارندگان، شمردن نعمت‌های او ندانند و کوشندگان، حق او را گزاردن نتوانند. و سلام و دورد بر حضرت محمد(صلی الله علیه وآلہ وسلم) و خاندان پاک ایشان، طاهران معصوم(علیهم السلام)، هم آنان که وجودمان و امداد وجودشان است.

بدون شک جایگاه و منزلت معلم، اجل از آن است که در مقام قدردانی از زحمات بی شائبه‌ی او، با زبان قاصر و دست ناتوان، چیزی بنگاریم.اما از آنجایی که تجلیل از معلم، سپاس از انسانی است که هدف و غایت آفرینش را تامین می کند و سلامت امانت‌هایی را که به دستش سپرده‌اند، تضمین؛ بر حسب وظیفه و از باب «من لم يشكِّر المُنْعَمَ مِنَ الْمُخْلوقِينَ لَمْ يشَكُّر اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ»: از استاد بزرگوار؛ جناب آقای دکتر بستانی، که در کمال سعه صدر، با حسن خلق و فروتنی، از هیچ کمکی در این عرصه بر من دریغ ننمودند و زحمت راهنمایی این رساله را بر عهده گرفتند؛ از استاد گرامی، جناب آقای دکتر محفوظی، که زحمت مشاوره این رساله را در حالی متقبل شدند که بدون مساعدت ایشان، این پروژه به نتیجه مطلوب نمی‌رسید؛ و از استاد فرزانه و دلسوز؛ جناب آقای دکتر مطوری و سرکار خانم دکتر شمخی، که زحمت داوری این رساله را متقبل شدند؛ کمال تشکر و قدردانی را دارم، همچنین از جناب آقای دکتر سردار شهابی و سایر استادی‌که در مدت تحصیل یاریگر من در امر کسب علم بودند، باشد که این خردترین، بخشی از زحمات آنان را سپاس گوید.

از پدر و مادر عزیزم، این دو معلم بزرگوارم که همواره بر کوتاهی و درشتی من، قلم عفو کشیده و کریمانه از کنار غفلت‌هایم گذشته‌اند و در تمام عرصه‌های زندگی یار و یاوری بی چشم داشت برای من بوده‌اند. از برادران و خواهرانم، که همواره در طول تحصیل متحمل زحماتم بودند و تکیه‌گاه من در مواجهه با مشکلات وجودشان مایه دلگرمی من بوده و هست؛

و از همه‌ی دوستان عزیزی که خالصانه و بی‌مئت بارستگین این کار را بر من، سبک نمودند و همراهی مستمر ایشان سبب ساز پربار شدن و به ثمر رسیدن این کار شد.

فهرست

۱	مقدمه:
۲	فصل اول: کلیات تحقیق
۳	۱- بیان مسئله
۴	۲- سوالات تحقیق
۵	۳- فرضیه‌های تحقیق
۶	۴- اهداف تحقیق
۷	۵- اهمیت و ضرورت تحقیق
۸	۶- روش تحقیق
۹	۷- پیشینه‌ی تحقیق
۱۰	مؤلف نهج الفصاحه
۱۱	خدمات و آثار مؤلف
۱۲	نهج الفصاحه
۱۳	ساختار و محتوای نهج الفصاحه
۱۴	منابع مورد استفاده مؤلف
۱۵	فصل دوم
۱۶	نقد و بررسی دویست حدیث نهج الفصاحه
۱۷	اخلاق(احادیث ۲۰۱ تا ۲۳۰)
۱۸	ادب(احادیث ۲۳۱ تا ۲۳۶)- حدیث ۲۳۱
۱۹	ارث(احادیث ۲۳۷ تا ۲۳۹)
۲۰	ارزش(احادیث ۲۴۰ تا ۲۴۳)
۲۱	ارواح(احادیث ۲۴۴ تا ۲۴۵)

۹۹	ازدواج (احادیث ۲۴۶ تا ۲۸۲)
۱۰۵	اسب (احادیث ۲۸۳ تا ۲۸۸)
۱۶۵	استخاره (حدیث ۲۸۹)
۱۶۸	استقامت (احادیث ۲۹۰ تا ۲۹۲)
۱۷۵	استغفار (احادیث ۲۹۳ تا ۳۰۰)
۱۹۴	اسلام (احادیث ۳۰۵ تا ۳۱۵)
۲۱۲	ویژگی پیک رسان (حدیث ۳۱۶)
۲۱۳	اصلاح (احادیث ۳۱۷ تا ۳۲۵)
۲۲۷	اضطرار (احادیث ۳۲۶ تا ۳۲۸)
۲۳۱	<u>طاعت (احادیث ۳۲۹ تا ۳۳۳)</u>
۲۴۰	<u>طعام (احادیث ۳۳۴ تا ۳۴۲)</u>
۲۵۱	اعتدال (احادیث ۳۴۳ تا ۳۵۵)
۲۶۴	اعتماد (حدیث ۳۵۶)
۲۶۶	افراط (احادیث ۳۵۷ تا ۳۵۸)
۲۶۷	<u>الفت (حدیث ۳۵۹)</u>
۲۶۹	امام (احادیث ۳۶۰ تا ۳۶۱)
۲۷۱	امانت (احادیث ۳۶۲ تا ۳۷۷)
۲۹۰	امت (احادیث ۳۷۸ تا ۴۰۰)
۳۱۵	نتیجه گیری
۳۱۶	منابع و مأخذ
۳۲۷	چکیده انگلیسی

نام: سیده زهرا	نام خانوادگی دانشجو: موسوی
عنوان پایان نامه: بررسی و نقد احادیث نهج الفصاحه: منبع شناسی، رجال شناسی، ترجمه و شرح واژه های غریب(شماره ۱۲۰۱ تا ۴۰۰)	
استاد مشاور: دکتر سید یوسف محفوظی موسوی	استاد راهنمای: دکتر قاسم بستانی
رشته و گرایش: الهیات- علوم قرآن و حدیث	درجه تحصیلی: کارشناسی ارشد
دانشکده: الهیات و معارف اسلامی	محل تحصیل: اهواز
تعداد صفحات: ۳۲۷ صفحه	تاریخ فارغ التحصیلی: مهر ۱۳۹۲
کلید واژه: حدیث، نهج الفصاحه، پیامبر، محتوا، سنده، ترجمه، واژه های غریب	
چکیده: کتاب نهج الفصاحه تألیف استاد مرحوم ابوالقاسم پاینده است. این کتاب شامل ۳۲۲۷ حدیث و ۱۶ خطبه از پیامبر(ص) و یک مقدمه‌ی مفصل در ۱۶۷ صفحه که در ابتدای کتاب نوشته شده است. مؤلف در این کتاب، از منابع معتبر و اصیل و غیر آن از کتب شیعه و سنی، احادیث را گردآوری و ترجمه کرده است، ولی اسناد این روایات نقل ننموده است. نقد و بررسی این روایات به دو لحاظ، حائز اهمیت است:	
۱- انتساب این روایات به ساحت مقدس نبی اکرم(ص). ۲- محتوای آموزشی و تربیتی این روایات.	
بعد از بررسی و ارزیابی احادیث منتخب و با توجه به مطالبی که در این پایان نامه بیان شد، می‌توان به امور ذیل اشاره نمود: بسیاری از این احادیث را نمی‌توان در منابع دست اوّل و معتبر حدیثی به گونه‌ای یافت که عنایت ویژه‌ی قدماء، از علماء حدیث شناس شیعه به آن احرار شود. موضوع و مضمون روایات بیشتر درباره‌ی فضیلت و اخلاقیات است و احادیث فقهی، کمتر در میان آنها دیده می‌شود. بیشتر روایات نهج الفصاحه، دارای متنی کوتاه هستند. این احادیث بیشتر در منابع عامه یافت می‌شود. در بین این روایات، احادیث مرفوع، مرسل و ضعیف، مشاهده می‌شود. حدوداً شش روایت بدون سنده، نقل شده بودند. یازده روایت، فقط در نهج الفصاحه یافت شده و در کتب روایی دیگر مشاهده نشد. بیشتر روایات از کتاب «الجامع الصغير» جلال الدین سیوطی و کنز العمال متنقی هندی، استخراج شدند. بعضی از روایات فقط در «الجامع الصغير» سیوطی و برخی دیگر فقط در «کنز العمال» متنقی هندی یافت شدند. برخی روایات با کمی تفاوت لفظی در منابع دیگر نقل شده‌اند. در این پایان نامه، سی و هشت واژه‌ی غریب، از میان واژگان احادیث، شرح داده شد.	

کلام، آیینه‌ی روح است و برآیند و نتیجه‌ی افکار و اندیشه‌های درونی صاحب کلام، بنابراین سخن هر گوینده‌ای با میزان عمق اندیشه و افق فکری اش ارزش‌گذاری می‌شود. آنان که فکر و اندیشه و عملشان نه از سر تحصیل و اکتساب بشری، که از وحی الهی و علم بی‌نهایت حق تعالی سرچشمه گرفته است، در مرتبه‌ی والایی از ارزش و مقبولیت، قرار دارند. صاحبان این جایگاه و مرتبه‌ی رفیع، همان پیامبران الهی و چهارده معصوم (علیهم السلام) هستند که در میان آنان پیامبر اعظم (صلی الله علیه و آل‌ه و سلم) دارای رفیع‌ترین مرتبه است. از این رو سخن آن حضرت نیز در دائیره‌ی سخنان بشری، برترین و والاترین منزلت را دارد. کلام پیامبر (ص)، دارای قوت محتوا و همواره همنشین با جامعیت و آمیخته با حکمت است. جهت دیگر کلام پیامبر (ص)، فصاحت و بلاغت بی‌نظیر سخنان آن حضرت است، به طوری که شیوه‌ی و شیرینی کلامش همواره بی‌رقیب مانده است. بُعد دیگر در کلام ایشان که مهم ترین وجه تمایز و اساسی ترین بعد اعجاز کلام نبوی است، مصون بودن آن از هرگونه خطأ و لغزش و انحراف است.

آن چه مهم است و نکته‌ی قابل توجه و تأمل در این موضوع، پیروی عملی از سخنان آن حضرت است. بنا بر فرموده‌ی خداوند متعال، اطاعت از سخنان پیامبر (ص) بر همه‌ی مسلمانان واجب و لازم است: «ما آتا كُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَ مَا نَهَا كُمْ عَنْهُ فَاتَّهُوا» (حشر/٧) (و آنچه را فرستاده [او] به شما داد، آن را بگیرید و از آنچه شما را باز داشت، باز ایستید).

این پایان نامه در دو فصل فراهم آمده است:

در فصل اول، کلیات تحقیق و پیشینه بحث، بیان شده است، همچنین درباره‌ی مؤلف کتاب «نهج الفصاحه» و محتوای این کتاب، مطالب مختصراً نگاشته شده است.

در فصل دوم، به نقد و بررسی احادیث ۲۰۱ تا ۴۰۰ نهج الفصاحه پرداخته شده است. مبنای انتخاب احادیث، کتاب نهج الفصاحه «مرحوم ابوالقاسم پاینده» است و برای آیات قرآن، ترجمه آقای فولادوند، مورد استفاده قرار گرفته شده است.

فصل اوّل:
كلييات تحقيق

فصل اول: کلیات تحقیق

۱- بیان مسئله

کتاب نهج الفصاحه، در بردارنده بخشی از روایات و کلمات قصار پیامبر اکرم (ص) است. این روایات به همت مرحوم ابو القاسم پاینده، یکی از نویسنده‌گان و مترجمان دهه‌های اخیر ایران گردآوری و ترجمه شده است.

این کتاب ارزشمند، در علم حدیث و هم چنین معارف اسلامی به جهت انتساب به ساحت مقدس نبی مکرم اسلام، حضرت محمد مصطفی (ص)، از جایگاه ویژه و والایی برخوردار است. هدف مرحوم پاینده در این کتاب، صرفاً گردآوری احادیث و حفظ آن از مهجویت بوده است، ولی با توجه به این که اساساً احادیث از جهت متنی و سندی، مورد ارزیابی قرار نگرفته اند؛ برای به کارگیری آن‌ها باید محتوا و اسناد آن ها مورد بررسی و پژوهش قرار گیرند، تا اعتبار و عدم اعتبار آن‌ها برای همگان روشن گردد.

۲- سؤالات تحقیق

۱-۱- احادیث منتخب نهج الفصاحه از چه منابعی استخراج شدند؟

۱-۲- آیا همه احادیث منتخب دارای سند بودند؟

۱-۳- آیا از جهت متنی و سندی، همه احادیث منتخب دارای اعتبار بودند؟

۱-۴- آیا در احادیث منتخب واژگان غریبی که نیاز به شرح داشته باشند، وجود داشت؟

۱-۵- موضوع احادیث منتخب چه بود؟

۳- فرضیه‌های تحقیق

۳-۱- احادیث منتخب در برخی منابع معتبر شیعی و سنی وجود دارند.

۳-۲- برخی از این احادیث دارای اعتبار و برخی دیگر معتبر نیستند.

۳-۳- برخی از این احادیث منتخب، دارای واژگان غریب هستند که نیاز به شرح و توضیح دارند.

۳-۴- ترجمه برخی از این احادیث نیازمند بررسی و تصحیح، می‌باشد.

۴- اهداف تحقیق

۴-۱- شناخت و استخراج منابعی که احادیث منتخب در آن‌ها وجود داشته است.

۴-۲- نقد و بررسی دقیق احادیث از نظر متنی و سندی.

۴-۳- بررسی و تصحیح ترجمه احادیث منتخب در صورت ضرورت.

۴- شرح واژگان غریب در صورت وجود داشتن این لغات در احادیث منتخب.

۵- اهمیّت و ضرورت تحقیق

نهج الفصاحه در بردارنده کلام پیامبری است که در قرآن از ایشان به عنوان «اسوهٔ حسنہ» یاد شده است: «لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ» (احزان/۲۱) (قطعاً برای شما در [اقتفا به] رسول خدا سرمشقی نیکوست: برای آن کس که به خدا و روز بازپسین امید دارد و خدا را فراوان یاد می‌کند). رفتار و گفتار و تقریر ایشان برترین و کامل ترین مكتب حیات بخش انسانی در طول تاریخ بوده و هست و افراد و شخصیّت‌های مختلف در محافل و مجالس گوناگون به وفور از این احادیث بهره برده و می‌برند.

هدف مرحوم پاینده، همچنان که سابقاً نیز اشاره شد، صرفاً گردآوری احادیث به منظور حفظ آن‌ها از مهجویّت بوده است، نه نقد و ارزیابی دقیق آن‌ها. بررسی این احادیث به دو لحاظ حائز اهمیّت است:

۱- به جهت انتساب به پیامبر اکرم (ص)

۲- اهمیّت زیاد این احادیث در بعد آموزشی و تربیتی

با توجه به اهمیّت دو دلیل یاد شده، ضرورت دیده شد که منابع اصلی آن‌ها مشخص شوند و از نظر متنی و سندی مورد ارزیابی دقیق قرار گیرند تا میزان اعتبار و عدم اعتبار آن‌ها بررسی شده و با درایت بیشتری مورد استفاده همگان قرار گیرند.

۶- روش تحقیق

روش تحقیق کتابخانه‌ای است. محقق با مراجعه به کتب حدیثی، رجالی، تاریخی و تفاسیر، به فیش برداری و جمع‌آوری اطلاعات پرداخته است، پس از آن، داده‌ها مورد پردازش و تحلیل قرار گرفت؛ بدین صورت که ابتدا منابع دست اوّل و غیر(دست اوّل) آن در کتب شیعه و اهل سنت که احادیث منتخب از آن‌ها استخراج شدند مشخص گردید. پس از آن، احادیث از نظر متنی و سندی مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفتند، در اثنای کار، با توجه به ضرورت، ترجمه‌ی برخی احادیث، تصحیح گردید و در صورت وجود واژگان غریب، این لغات نیز شرح داده شدند.

۷- پیشینه‌ی تحقیق

کتاب نهج الفصاحه در بردارنده مجموعه روایات و کلمات قصار پیامبر اکرم(ص) است. مؤلف کتاب، مرحوم ابوالقاسم پاینده است. ایشان روایات را گردآوری و ترجمه کرده است، و عنوان نهج الفصاحه را

برای کارخویش، برگزیده است. وی در این کتاب فقط روایات را گردآوری کرده است، ولی هیچ گونه بررسی متنی و سندی بر آن‌ها انجام نداده است. با مراجعه به کتب روایی و رجالی، کتابی که عهده دار بررسی و ارزیابی همه‌ی روایات نهج الفصاحه باشد، یافت نشد، ولی با توجه به این که بیشتر احادیث نهج الفصاحه، برگرفته از کتاب «الجامع الصغیر» سیوطی است، عبدالرؤف حدادی مناوی قاهری در کتاب خود «فیض الغدیر شرح جامع الصغیر من احادیث البشیر»، روایات کتاب «الجامع الصغیر» سیوطی را به طور اجمالی از نظر متنی و سندی مورد نقد و بررسی قرارداده است.

از نظر ترجمه و اعراب گذاری نیز، «حجۃ الاسلام و المسلمين علی اکبر میرزاگی» در کتاب خود با همین عنوان «نهج الفصاحه»، به تصحیح و شرح احادیث نهج الفصاحه مرحوم پاینده اقدام کرده است. ایشان روایات نهج الف FAGAHه مرحوم پاینده را که براساس فهرست الفبایی تنظیم شده بود، بر اساس فهرست موضوعی مرتب نموده است. کار دیگری که در زمینه‌ی ترجمه‌ی احادیث نهج الف FAGAHه انجام شده است، مقاله‌ای است با عنوان «پژوهشی در ترجمه‌ی کتاب نهج الف FAGAHه» که از دکتر جعفر دلشاد به چاپ رسیده است.

مؤلف نهج الفصاحه

مؤلف نهج الفصاحه، ابوالقاسم نجفآبادی مشهور به ابوالقاسم پاینده، فرزند رضا می باشد. وی در سال ۱۲۹۲ خورشیدی در نجفآباد اصفهان، چشم به جهان گشود. تحصیلات مقدماتی را در نجف آباد، و صرف و نحو عربی و فقه اسلامی و فلسفه را در اصفهان آموخت. وی دارای هوش و حافظه ای خوب بود. زیاد می خواند، هرچه را هم که می خواند به خاطر می سپرد و به موقع از آن استفاده می کرد.^۱

خدمات و آثار مؤلف

خدمت مطبوعاتی خود را از سال ۱۳۰۸ش، در روزنامه «عرفان» (اصفهان) آغاز کرد. از سال ۱۳۱۱ش به تهران آمد و روزنامه‌نگاری را ادامه داد. مدت‌ها با روزنامه‌های «شفق سرخ» و «ایران» همکاری داشت. مدتی نیز مدیر مجله‌ی «تعلیم و تربیت» بود. در سال ۱۳۲۱ش مجله «صبا» را بنیاد نهاد و تا سال ۱۳۳۰ش، انتشار داد. ضمناً با مجلات دیگر از جمله مجله‌ی «معارف اسلامی»، نیز همکاری می کرد. وی داستان هم می نوشت. ابوالقاسم پاینده در سال ۱۳۳۶ش، به سبب ترجمه‌ی قرآن مجید به دریافت جایزه، نایل آمده است. از ترجمه‌های دیگر او می توان به این عنوان‌ها اشاره نمود: «التبیه و الاشراف» (علی بن حسین مسعودی، ۱۳۴۹ش)؛ «تاریخ طبری» یا «تاریخ الرسل و الملوك» (اثر محمد بن جریر طبری در شانزده جلد، ۱۳۵۲ش)؛ «اسرار نیکبختی» (اوریزان ماردن، ۱۳۳۳ش)؛ «تاریخ سیاسی اسلام از آغاز ظهور تا انقراب دولت اموی» (دکتر حسین ابراهیم حسن، سه جلد، ۱۳۱۸ش)؛ «چرا فرانسه شکست خورد» (آندره موروآ، ۱۳۱۹ش)؛ «در آغوش خوشبختی» (لرد آوری بوری، ۱۳۱۳ش)؛ «زندگانی محمد (ص)» (دکتر محمد حسین هیکل، دو جلد، ۱۳۱۷ش)؛ مروج الذهب (از مسعودی، دو جلد، ۱۳۴۴ش)؛ تاریخ عرب (از فیلیپ حتی، دو جلد، تبریز، ۱۳۴۴)؛ «نهج الفصاحه» (کلمات قصار حضرت رسول، جلد اول: ۱۳۲۶ش)؛ «سخنان محمد (ص)» (کلمات قصار با ترجمه، ۱۳۱۸ش)؛ «عشق و زناشویی» (نیکلا حداد، ۱۳۳۵ش). در سال ۱۳۲۶ش به ریاست اداره تبلیغات برگزیده شد و در دوره‌ی دوم مجلس مؤسسان نامزد نجفآباد بود. وی در روز ۱۸ مرداد ۱۳۶۳ش در ۷۳ سالگی در تهران درگذشت.^۲

نهج الفصاحه

کتاب نهج الفصاحه، مشتمل بر روایات و کلمات حضرت پیامبر اکرم (ص)، می باشد. این کتاب در دو قسمت احادیث و خطبه‌ها، تنظیم شده است. این احادیث، مجموعه روایاتی است که بیشتر به وسیله محدثان عامه، از پیامبر گرامی اسلام (ص) در زمینه‌های گوناگون اخلاقی، اجتماعی، سیاسی، حکومتی، و ...

^۱ .http://fa.wikipedia.org

^۲ http://famous.shahrmajazi.com

توسّط استاد پاینده جمع آوری شده است و با ترجمه‌ای آزاد، روان و شیوا به رشته‌ی تحریر درآوره است. علت نام گذاری این مجموعه وزین به نهج الفصاحه به خاطر حدیث پیامبر اکرم(ص) است، که فرموده‌اند: «اذا افصح العرب»^۱ (من فصیح ترین فرد عرب هستم). مؤلف، احادیث پیامبر(ص) را که با موضوع فضیلت و اخلاق است نقل نموده و از آوردن احادیث فقهی و ... خودداری کرده است.

ساختمان و محتوای نهج الفصاحه

در این مجموعه گران سنگ ۳۲۲۷ حدیث و ۱۶ خطبه از پیامبر(ص) با مقدمه مفصل مؤلف در ۱۶۷ صفحه، که در موضوع انگیزه نگارش نهج الفصاحه، علت نام گذاری، فصاحت پیامبر(ص)، تاریخ پیامبر و موضوعات دیگر به رشته تحریر درآمده است. این مقدمه از طفویلت پیامبر شروع می‌شود، تا زمان بعثت و رسالت، از شخصیت الهی رسول الله(ص) مطالبی ارزنده دارد، سپس از سخنان گهربار آن حضرت و پس از آن از جنگ‌ها و ویژگی‌های اخلاقی آن حضرت، از زنان آن حضرت، سپس از پیشرفت اسلام در مکه‌ی معظّمه و مهاجرت مسلمانان به مدینه به طور مفصل مطالبی آمده است.

در بخش دیگر این مقدمه، از قرآن کریم و فضیلت آن مطالبی ارزنده به میان آمده است. پس از آن به عبادات‌های رسول اکرم(ص) اشاره شده و آیاتی از قرآن در ارتباط با اطاعت از نبی گرامی اسلام(ص) آمده است. از موقعیت زن در اسلام، فرهنگ اعراب قبل از ظهور اسلام و جریانات سیاسی و اجتماعی که در زمان رسول گرامی(ص) و پس از رحلت آن مطالبی آمده است؛ از جمله جایگاه علی بن ابی طالب(ع) پس از رحلت پیامبر اکرم(ص) و فتنه‌هایی که در دوران بنی امیه و بنی عباس پدیدار گشت. بخش دیگر این مقدمه‌ی زیبا، حاوی مطالبی است درباره‌ی تاریخچه‌ی تدوین حدیث در زمان پیامبر(ص) و پس از رحلت ایشان و نیز در دوران بنی امیه و بنی عباس، که چگونه احادیث از سوی برخی از زرندوزان و دنیاطلبان رایج گشت و به موضع گیری فرقه‌ی شیعه اثنا عشری نسبت به این پدیده اشاراتی دارد. همچنین به تدوین حدیث نزد شیعه و تأليف کتب معتبر چهارگانه «اصول کافی، من لا يحضره الفقيه و دو كتاب التهذيب و الاستبصار»، مطالبی بیان کرده است. علاوه بر این به تدوین حدیث نزد عامه و چگونگی تأليف صحاح و کتب معتبر آنان همچون صحيح بخاری و مسلم و ترمذی و نیز سنن ابی داود، نسایی، ابن ماجه، دارمی و مسند احمد بن حنبل، مطالبی خواندنی، دیده می‌شود، وی سپس در مورد انگیزه گردآوری کتاب نهج الفصاحه مطالبی بیان نموده است.^۲

^۱ - پاینده، ابو القاسم، نهج الفصاحة (مجموعه کلمات قصار حضرت رسول صلی الله علیه و آله)، تهران، دنیای دانش، چاپ چهارم،

.۲۶۴ ش، ۱۳۸۲

^۲ - www.nejebad.com

احادیث و خطبه‌ها به دست خود مؤلف به فارسی ترجمه و رو به روی احادیث در یک صفحه، به چاپ رسیده است. به جهت مهارت و تبحر ویژه مؤلف ترجمه این مجموعه، روان، ساده و زیبا صورت گرفته است. تاریخ نگارش کتاب سال ۱۳۲۴ شمسی بوده است^۱.

منابع مورد استفاده مؤلف

منابعی که مرحوم پاینده در جمع آوری این مجموعه از آنها استفاده نموده، از این قرار است:

- ۱- کتب اربعه: کافی، من لا يحضره الفقيه، تهذیب، استبصر.
- ۲- صحاح ستہ: بخاری، مسلم، ابن ماجه، ابو داود، ترمذی، نسائی.
- ۳- اعيان الشیعه: تأليف سید محسن امین عاملی.
- ۴- ناسخ التواریخ [جلد مرتبط با حضرت رسول(ص)] تأليف محمد تقی سپهر.
- ۵- الجامع الصغیر من حدیث البشیر النذیر: تأليف سیوطی.
- ۶- تیسیر الوصول الی جامع الاصول: تأليف ابن دیبع شیبانی.
- ۷- کنوز الحقائق فی حدیث خیر الخلائق: تأليف عبدالرؤف حدادی مناوی قاهری.
- ۸- کمال النّصيحة و الادب: تأليف کمال الدین عراقی.
- ۹- البيان و التبيين: تأليف ابو عمر و عثمان جاحظ.
- ۱۰- العقد الفريد: تأليف شهاب الدين احمد بن عبد ربه.
- ۱۱- ربيع الابرار: تأليف جار الله محمود زمخشري.
- ۱۲- کنزالعمال: تأليف متّقی هندی^۲.

فصل دوّم

نقد و بررسی دویست حديث نهج الفصاحه

اخلاق(احادیث ۲۰۱ تا ۲۳۰)

۱- حدیث ۲۰۱

«خِيَارُكُمْ أَطْوَلُكُمْ أَعْمَارًا وَأَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا»^۱(بهترین شما کسانی هستند که عمرشان درازتر باشد، در حالی که اخلاقشان نیکوتر است).

۱-۱- بررسی محتوا

در این روایت به نیک خوبی، که یکی از کرامات های اخلاقی است، توصیه شده است. پیامبر اکرم(ص) مکرراً، فلسفه‌ی بعثت خویش را تکمیل مکارم اخلاق دانسته‌اند و فرمودند: «إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ»^۲(همانا من مبوعت شده‌ام تا بزرگواری های اخلاقی را کامل کنم). در قرآن نیز دستورات اخلاقی فراوانی یافت می‌شود که اهمیت این موضوع را به خوبی یادآور می‌شود. «فَبِمَا رَحْمَةِ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظًا لِلْقُلُبِ لَانْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَّمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ، إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبٌ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلَيَتَوَكَّلَ الْمُؤْمِنُونَ»(آل عمران/۱۵۹)(پس به [برکت] رحمت الهی، با آنان نرمخو [و پُر مهر] شدی، و اگر تندخو و سخت دل بودی قطعاً از پیرامون تو پراکنده می‌شدند. پس، از آنان درگذر و برایشان آمرزش بخواه، و در کار[ها] با آنان مشورت کن، و چون تصمیم گرفتی بر خدا توکل کن، زیرا خداوند توکل کنندگان را دوست می‌دارد). در جای دیگری از قرآن، شخصیت پیامبر اکرم(ص) این گونه توصیف شده است؛ «وَإِنَّكَ لَعَلَى حُقُوقِ عَظِيمٍ» (قلم/۴) (و راستی که تو را خوبی والاست). در دعای ابوحمزه ثمالی که منسوب به امام سجاد(ع) است، می‌خوانیم؛ «وَاجْعَنِنِي مِمَّنْ أَطْلَتَ عُمْرَهُ وَحَسَنَتَ عَمَلَهُ» (و مرا ازکسانی که عمرش طولانی درحالی که عملش نیکوست، قرار بدی). با توجه به تطابق روایت مذکور با آموزه‌های اخلاقی آیات قرآن و کلمات منسوب به امامان معصوم(ع)، صحّت این روایت از حیث محتوا اثبات می‌شود.

۱-۲- بررسی متنی

^۱- پاینده، ص ۴۶۵؛ ابن حنبل، احمد، مسند، بیروت، دار صادر، بی‌تا، ج ۲، ص ۲۲۵؛ حاکم نیشابوری، ابی عبدالله، المستدرک علی الصحیحین، بیروت، دار المعرفة، بی‌تا، ج ۱، ص ۳۳۹؛ هیثمی، نورالدین علی ابن ابی‌بکر، مجمع الزوائد و منبع الفوائد، بیروت، دار الكتب العلمیة، ۱۴۰۸ھ ج ۸، ص ۲۰۳ و ج ۱۰، ص ۲۲؛ ابن حمید، عبد، المنتخب من مسند عبد بن حمید، تحقيق و تخریج صبحی البدری السامرائی / محمود محمد خلیل صعیدی، چاپ اول، ۱۴۰۸ھ ص ۳۲۸؛ سیوطی، جلال الدین، الجامع الصغیر، بیروت، دار الفکر للطباعة والنشر والتوزیع، ۱۴۰۱ھ ج ۱، ص ۶۱۷؛ متنی هندی، علی بن حسام الدین، کنز العمال فی سنن الأقوال و الأفعال، بیروت، مؤسسه الرساله، ۱۴۰۹ھ ج ۳، ص ۸ و ج ۱۵، ص ۶۶۷؛ پاینده، ص ۴۶۵.

^۲- طبرسی، حسن بن فضل، مکارم الأخلاق، قم، الشریف الرضی، چاپ چهارم، ۱۴۱۲ق، ص ۸.

در برخی منابع به جای عبارت «أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا»، «أَحْسَنُكُمْ أَعْمَالًا» آمده است.^۱

۱-۳- بررسی سند

این روایت با اسناد ذیل، نقل شده است:

۱- «حدثنا عبد الله حدثني أبي ثنا ابن أبي عدى عن أبي إسحاق عن محمد بن إبراهيم عن أبي سلمة عن أبي هريرة قال: قال رسول الله(ص)»^۲.

۱- عبدالله بن احمد بن محمد بن حنبل شباني: این شخص با لفظ ثقه توثيق شده است.^۳.

۲- احمد بن محمد بن حنبل: این راوی با الفاظی چون، ثقه، ثبت، صدوق و من اصحاب الرضا(ع)، توثيق شده است.^۴

۳- محمد بن عدى: این راوی با لفظ ثقه توثيق شده است.^۵

۴- ابواسحاق: این راوی در کتب رجالی یافت نشد.

۵- محمد بن ابراهیم: این نام برای افرادی با صفات مختلف به طور مشترک ذکر شده است، مانند: محمد بن ابراهیم بن یوسف: صحیح، له کتب^۶، محمد بن ابراهیم بن ابی البلاط: ثقه، قلیل الحدیث^۷، محمد

^۱- ابن حنبل، احمد، مسنده، بیروت، دار صادر، بی تا، ج ۲، ص ۲۳۵؛ ابن حمید، ج ۸، ص ۲۲ و ج ۱۰، ص ۲۰۳؛ متّقی هندی، ج ۱۵، ص ۶۶۷.

^۲- ابن حنبل، ج ۲، ص ۲۲۵.

^۳- نسائی، أحمد بن شعیب، سمیة مشایخ أبي عبد الرحمن أحمد بن شعیب بن علی النسائی وذکر المدلسين، چاپ اوّل، مکّه مکرّه، دار عالم الفوائد، ۱۴۲۳هـ، ص ۹۰.

^۴- ابن سعد، محمد، الطبقات الکبری، بیروت، دار صادر، بی تا، ج ۷، ص ۳۵۴؛ خوئی، معجم رجال الحدیث، ابوالقاسم، البيان فی تفسیر القرآن، قم، مؤسسه إحياء آثار الامام الخوئی، چاپ پنجم، بی جا، بی نا، ۱۴۱۳، ج ۳، ص ۴۸۴.

^۵- عجلی، احمد بن عبدالله، معرفة النقائص، چاپ اوّل، مدینه، مکتبة الدار، ۱۴۰۵هـ، ج ۲، ص ۲۴۸؛ رازی، محمد بن ادریس، الجرح و التعديل، چاپ اوّل، بیروت، دار إحياء التراث العربي، ۱۳۷۱ش، ج ۷، ص ۱۸۶.

^۶- شیخ طوسی، ابی جعفر محمد بن حسن، الفهرست، تحقیق جواد قیومی، چاپ اوّل، بی جا، مؤسسه نشر الفقاہة، ۱۴۱۷هـ ص ۳۲۶؛ نجاشی، ابوالعباس احمد بن علی، رجال، چاپ پنجم، قم، مؤسسه النشر الإسلامي التابعه لجماعۃ المدرسین بقم المشرفة، ۱۴۱۶هـ ص ۳۷۲.

^۷- نجاشی، ص ۳۴۱.

بن ابراهیم بن جعفر: شیخ اصحابنا، صحیح العقیده، کثیر الحدیث، له کتب^۱، محمد بن ابراهیم بن ماهر: اسناد عنه، محمد بن ابراهیم: روی عنهمما علیهم السلام^۲.

۱-۶- ابوسلمه بن عبدالرحمن: شرح حال این راوی در کتب رجالی یافت نشد.

۱-۷- ابوهریره: درباره این شخص نظرات یکسانی مطرح نشده است. وی با صفات: من اصحاب الرسول (ص) توثیق^۳ و با وصف کان یکذب^۴، تضعیف شده است.

۲- «خبرنا مکرم بن أحمد القاضی ثنا محمد بن إسماعيل السلمی ثنا أیوب بن بلال بن سلیمان حدثنی أبو بکر عن سلیمان ابن بلال قال زید بن أسلم قال محمد بن المنکدر سمعت جابر بن عبد الله يقول قال رسول الله (ص)»^۵.

۲-۱- مکرم بن احمد: این راوی با وصف ثقه توثیق شده است^۶.

۲-۲- محمد بن اسماعیل بن یوسف: این راوی با او صافی چون، ثقه و حافظ توثیق شده است^۷.

۲-۳- ایوب بن بلال بن سلیمان: شرح حال این راوی در کتب رجالی یافت نشد.

۲-۴- ابوبکر: نام کامل این راوی: عبدالحمید بن عبدالله بن اویس است که به ابوبکر بن ابی اویس مشهور است. وی با لفظ ثقه توثیق شده است^۸.

۲-۵- زید بن اسلم: درباره این راوی نظرات یکسانی وارد نشده است. وی مولای عمر بن خطاب و همنشین او بوده است با او صافی چون من اصحاب علی بن الحسین (ع) و الصادق (ع)^۹ توثیق و با وصف فيه نظر^{۱۰}، تضعیف شده است.

^۱- شیخ طوسی، ابی جعفر محمد بن حسن، تحقیق جواد قیومی، قم، مؤسسه النشر الإسلامي التابعه لجماعه المدرسین بقم المشرفة، ۱۴۱۵ هـ ص ۲۷۶.

^۲- همان.

^۳- تفرشی، مصطفی بن حسین، نقد الرجال، تحقیق مؤسسه آل البيت علیهم السلام لإحیاء التراث، چاپ اول، قم، مؤسسه آل البيت علیهم السلام لإحیاء التراث، ۱۴۱۸ هـ ج ۳، ص ۷۹.

^۴- شیخ صدوq، الخصال، تحقیق علی اکبر غفاری، قم، منشورات جامعه المدرسین فی الحوزه العلمیة فی قم المقدّس، ۱۴۰۳ هـ ص ۱۹۰؛ جوهری، اسماعیل بن حمّاد، الصحاح، تحقیق عطار، احمد عبدالغفور، چاپ چهارم، بیروت، دار العلم للملايين، ۱۴۰۷ هـ ص ۳۲۲.

^۵- حاکم نیشابوری، ج ۱، ص ۳۳۹.

^۶- بغدادی، ابوبکر، تاریخ بغداد، تحقیق مصطفی عبد القادر عطا، چاپ اول، بیروت، دار الكتب العلمیة، ۱۴۱۷ هـ ج ۱۳، ص ۲۲۲.

^۷- ذہبی، محمد بن احمد، سیر اعلام النبلاء، إشراف و تخریج: الأرنووط، شعیب، تحقیق: أبو زید، علی، چاپ نہم، بیروت، مؤسسه الرسالۃ، ۱۴۱۳ هـ ج ۱۳، ص ۲۴۲.

^۸- رازی، ج ۶، ص ۱۵؛ ابن حبان، محمد، المقات، چاپ اول، هند، مؤسسه الكتب الفقافیة، ۱۳۹۳ هـ ج ۸، ص ۳۹۸.

۶- محمد بن المنکدر: این راوی با وصف زاهد توثیق شده است.^۳

۷- جابر بن عبد الله انصاری: از کبار و مشاهیر صحابه و کثیرالحدیث است.^۴

۸- این روایت به صورت مرسلاً نیز نقل شده است.^۵

باتوجه به این که در طریق اول و دوم برای برخی اشخاص (ایوب بن بلال بن سلیمان) شرح حالی یافت نشد و نیز برخی اشخاص همچون ابوهریره تضعیف شده است. علاوه بر این، طریق سوم روایت که مرسلاً و در نتیجه ضعیف می‌باشد، نمی‌توان به اعتبار سند این روایت حکم کرد.

۲۰۲ - حدیث

«**خَيْرُ النَّاسِ أَحْسَنُهُمْ خُلُقاً**» (بهترین مردم کسانی هستند که اخلاقشان نیکوتر باشد).

۱- بررسی محتوا

در این روایت نیز، صفت خوش اخلاقی، ملاک برتری و ارزش گذاری انسانها، شناخته شده است. از نظر محتوا، حدیث به فضائل اخلاقی توصیه می‌کند و ظاهراً از نظر محتوا، اشکالی در آن مشاهده نمی‌شود.

۲- بررسی متنی

حدیث مورد نظر با تفاوت‌های متنی زیر، نقل شده است:

۱- «أَحَبُّ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ أَحْسَنُهُمْ خُلُقاً» که به جای عبارت «خَيْرُ النَّاسِ»، «أَحَبُّ النَّاسِ» آمده است.^۶

۲- «أَكْمَلَ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقاً وَخِيَارُهُمْ خِيَارًا» در این روایت به جای عبارت: «خَيْرُ النَّاسِ»، «أَكْمَلَ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا» آمده است، عبارت: «وَخِيَارُهُمْ خِيَارًا» نیز دیده می‌شود، که در روایت مذکور، چنین عبارتی موجود نمی‌باشد.

^۱- تفرشی، ج ۲، ص ۲۸۲؛ علامه حلی، ابومنصور حسن بن یوسف، خلاصه الاقوال، تحقیق: قیومی، شیخ جواد، چاپ اول، بی‌جا، مؤسسه نشر الفقاهة، ۱۴۱۷ هـ ص ۳۴۷؛ خطیب تبریزی، شیخ ولی‌الدین، الإكمال فی اسماء الرجال، تعلیق محمد عبدالله انصاری، قم، مؤسسه اهل‌البیت علیهم السلام، بی‌تا، ص ۱۹۵.

^۲- شیخ طوسی، رجال، ص ۲۰۷؛ تفرشی، ج ۲، ص ۲۸۲؛ ابن داود، حسن بن علی، رجال ابن داود، تحقیق محمدصادق آلبحر العلوم، نجف، منشورات مطبعة الحیدریة، ۱۳۹۲ هـ ۲۴۶.

^۳- زرکلی، خیر الدین، الأعلام، چاپ چهارم، بیروت، دار العلم للملايين، ۱۹۸۰، ج ۷، ص ۱۱۲.

^۴- انصاری، محمد حیا، معجم الرجال و الحدیث، بی‌جا، بی‌تا، ج ۱، ص ۲۴؛ شیخ طوسی، رجال، ص ۱۱۱.

^۵- ابن حمید، ص ۳۲۸.

^۶- پاینده، ص ۴۶۸؛ طبرانی، ابوالقاسم سلیمان بن احمد، المعجم الكبير، تحقیق حمدی عبدالمجید سلفی، چاپ دوم، قاهره، مکتبة ابن تیمیة، بی‌تا، ج ۱، ص ۱۸۳ و ج ۱۲، ص ۲۷۲؛ مناوی، عبدالرؤوف بن تاج‌العرفین بن زین‌العابدین، فیض القدیر شرح الجامع الصغیر

من احادیث البشیر النذیر، تصحیح احمد عبدالسلام، چاپ اول، بیروت، دار الكتب العلمیة، ۱۴۱۵ هـ ج ۳، ص ۶۴۰.

^۷- هیثمی، نورالدین علی ابن ابی‌بکر، موارد الظمام، چاپ اول، دمشق، دار الثقافة، ۱۴۱۱ هـ، ج ۶، ص ۲۰۱.